

החלטה	14/01/2020	1. <u>אור אלקריאף (קטין), ת.ז. 559053</u>	התובעים:
בקשה 2 בתיק 31129-10-19		באמצעות אפוטרופסיו הטבעיים התוב	
<u>ש' שרון צנציפר הלפמן</u>		2. <u>ויקי אלקריאף, ת.ז. 039597059</u>	
תשובה לתגובה תוך 14 יום.		3. <u>כפיר אלקריאף, ת.ז. 40849846</u>	
		ע"י עו"ד אריאל פרייברג מרחוב אבא הלל 7 (בית סילבר), רמת גן טל': 03-7412358 ; פקס: 077-3180983	

– נ ג ד –

הנתבעים: 1. בית הספר יצחק שדה
מרחוב השקמה 28, בת ים

2. עיריית בת ים
באמצעות עו"ד טלי בן סימון
מרחוב עזה 52, תל אביב
טל': 03-64878383 ; פקס: 03-6488384

3. איילון חברה לביטוח בע"מ
מרחוב אבא הלל 12, רמת גן

4. ראובן גוני, ע"מ 033625682
מרחוב זלמן ארן 14, חולון

תגובת התובעים לבקשת הנתבעת 2

בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 14.1.20 מתכבדים התובעים ליתן תגובתם כדלקמן:

1. בראשית הדברים יצויין כי צר לח"מ על כך שהתובעת 2 מגישה בקשה זו שעה שבין הנתבעים נתבעת גם איילון חברה לביטוח בע"מ, ומשכך יש לבית המשפט הנכבד סמכות מקומית. התובע יטען שמשכך בקשה זו מוגשת בחוסר תום לב.

2. בנוסף על האמור, מפנים התובעים את בית המשפט הנכבד לבש"א 6148/18 סעדיה נ' ק.ש חתמים בינלאומיים סוכנות לביטוח כללי (2019) בע"מ (פורסם בנבו) שם מתייחס בית המשפט העליון לסוגיית הסמכות המקומית ולמרחק בין בתי המשפט השונים וקובע כדלקמן:

"בפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בת"א 55536-03-18 מבית משפט השלום רמלה לבית משפט השלום

ירושלים. המרחק בין שני בתי משפט אלו הינו קצר מ-60 ק"מ, וכפי שיובהר להלן, נתון זה הוא בעל חשיבות מכרעת בענייננו.

העברת דיון מבית משפט מוסמך אחד למשנהו מכוח סעיף 78 לחוק בתי המשפט איננה בגדר דבר של מה בכך. אמצעי דיוני זה כרוך בעלויות אדמיניסטרטיביות והוא צורך זמן שיפוטי יקר של בית המשפט העליון. אמצעי זה שמור אפוא למקרים מיוחדים: כדי להצדיק את העברת הדיון מבית משפט אחד למשנהו, מבקש ההעברה צריך להוכיח באופן ברור וחד-משמעי כי הדבר יקטין במידה ניכרת את העלויות של בעלי הדין, של עדים ושל מערכת בתי המשפט. הנשיאה ד' בייניש עמדה על כך כאומרה כי:

"על מנת שבית-המשפט ייעתר לבקשה ... ויורה על העברת מקום הדיון בהליך שיפוטי מסוים ... מוטל על המבקש הנטל להראות כי מאזן הנוחות שבין הצדדים נוטה במובהק להעברת מקום הדיון ... אין די בכך שנוחותו של אחד הצדדים היא לקיים את הדיון במחוז זה או אחר, אלא המבקש את העברת מקום הדיון נדרש להוכיח כי מאזן הנוחות של כל הצדדים להליך נוטה באופן מובהק לטובת העברת מקום הדיון" בש"א 4096/08 מדינה ישראל נ' מוחמד חנפי אבו מוסטפא (פורסם בנבו, 22.1.2009) [ההדגשה שלי, א.ש.].

בגדרי תובענות אזרחיות, הקפדה על הנחה זו הינה חשובה במיוחד מאחר שכללי הסמכות המקומית אשר חלים על תובענות אלו נועדו לא רק למזער עלויות, אלא גם להעניק לתובע יתרון בבחירת הפורום המתאים להתדיינות.

סעיף 78(ב) לחוק בתי המשפט קובע במפורש כי "מאזן הנוחות" כולל את "המרחק בין בית המשפט שממנו הועבר ההליך לבין בית המשפט שאליו הועבר". בעניין הזה כבר נפסק, כי אין הצדקה להעברת ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו כאשר המרחק ביניהם הוא קצר מ-60 ק"מ. ראו בש"א 740/16 פלוני נ' פלונית, [פורסם בנבו] פסקה 2, והאסמכתאות המובאות שם (ראו גם סעיף 78א(א) לחוק, הקובע כי "מנהל בתי המשפט רשאי להעביר הליכים אזרחיים ... לבית משפט אחר של אותה דרגה ... כדי לאזן את חלוקת עומס הדיונים בין בתי המשפט, ובלבד שהמרחק בין בתי המשפט אינו עולה על 60 קילומטרים").

מהכא להתם:

3. המרחק בין בית משפט השלום בתל אביב לבית משפט השלום ברחובות הינו כ- 25 קילומטרים. בהתאם לאמור לעיל ולהלכה שצוטטה לעיל, המדובר במרחק קטן שלא מצדיק את העברת הדיון. מה גם, שבבקשתה לא טורחת הנתבעת 2 להתייחס כלל למאזן הנוחות ולנימוקים המצדיקים את קבלת בקשתה.

4. כאמור לעיל, על מנת שבית המשפט הנכבד ייעתר לבקשה מוטל על המבקש להראות כי מאזן הנוחות נוטה במובהק להעברת מקום הדיון. הנתבעת 2 אינה טורחת להתייחס לכך כלל ועיקר.

5. עוד יודגש כי הנתבעת 2 מבקשת להעביר את הדיון לבית משפט השלום בתל אביב. וכי למה לתל אביב ולא לבית משפט השלום בהרצליה? לנתבעת 2 הפירוניס...

6. לאור האמור לעיל, ובשים לב לחוסר תום ליבה של הנתבעת 2 ולבקשתה הלא מנומקת כדבעי, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית הבקשה ועל חיובה של המבקשת בהוצאות בקשה זו.

ל
אריאל פריינדל, עו"ד
ב"כ התובעים